

**Per la defensa
del verd i del
servei públic**

**NO A LA
PRIVATITZACIÓ
DE PARCS I JARDINS
NO A LA
EPE**

Telèfons de contacte:

Secc. Sind. Canyelles	93-291.47.82
Via Layetana	93-310.33.62
Gabriel	630-42.11.73
Carlos	637-22.02.76
Carrillo	630-82.08.84

e-mail: info@malesherbes.org
delegats@malesherbes.org
boletin@malesherbes.org

CONFEDERACIÓ GENERAL DEL TREBALL
SECCIÓ SINDICAL DE PARCS I JARDINS
 Sindicat d'Administració Pública de Barcelona
 Via Laietana 18, planta 9 - 08003-BCN - Tel. 3103362 Fax 3107110

MALES HERBES

Llegeix-lo, passa'l, recicla'l

*Butlletí informatiu de lliure expressió dels
treballadors/es de Parcs i Jardins de Bcn*

Negras Tormentas...

Las perspectivas de futuro con el EPE pendiente de aprobación y la negociación del Convenio Colectivo en las puertas para el año 2005, nos presentan un futuro complicado.

La situación actual del Institut, con unos presupuestos para el 2005 donde no se contemplan la entrada de nuevo personal (Oferta Pública), la recuperación de poder adquisitivo, donde disminuyen en casi la mitad las inversiones directas en material, infraestructura, etc... Con un incremento de las externalizaciones (poda arbolado, tratamiento fitosanitarios, Project Manager...)

Una situación que sólo puede evolucionar a nuestro favor, si somos capaces de actuar colectivamente, incrementando la participación en las Asambleas, **participando en las acciones que se convoquen (fuera del horario de trabajo)**, llegando al paro y a la huelga si es necesario, sólo será posible ganar esta batalla si todos/as nos implicamos en ello, recogiendo adhesiones de entidades, poniendo carteles alrededor de nuestro puesto de trabajo, etc...,

Participa amb el Males Herbes expressant les teves opinions, denúncies o suggeriments. Fomentem la teva llibertat d'expressió garantint el secret de la teva identitat

Protesta dels treballadors/es de l'Ajuntament de Barcelona per la privatització dels serveis públics

Barcelona a 29 d'octubre del 2004

Els treballadors/es de l'Ajuntament de Barcelona i dels Instituts Municipals (Parcs i Jardins, Mercats...) ens hem concentrat davant l'edifici consistorial per a protestar per la privatització dels serveis públics.

Durant la concentració s'han estat cridant consignes contra les privatitzacions ("No, No, No a la privatització", "EPES no, no, no,", "Imma -Clos privatitza la teua butaca", etc...) i s'han registrat moments de tensió quan un grup de treballadors ha intentat acostar-se a la porta del consistori i els agents antidisturbis de la Guàrdia Urbana ho han impedit.

La causa que ha provocat la protesta dels treballadors/es de Parcs i Jardins i de l'Ajuntament de Barcelona és la decisió que vol adoptar l'equip de Govern Municipal de canviar el sistema de gestió dels Organismes Autònoms (Instituts Municipals) i convertir-los en Entitat Pública Empresarial (EPE), la qual cosa els facilita l'externalització dels diferents Serveis Públics

Aquesta és la primera protesta conjunta dels jardineros/es de la ciutat amb la resta d'empleats municipals en contra de les privatitzacions empreses per l'Ajuntament, en els pròxims dies i setmanes hauran més accions dels jardineros/es de la Ciutat i de la resta de treballadors/es dels altres Instituts Municipals en contra de les privatitzacions dels Serveis Municipals.

PER UNS SERVEIS PÚBLICS DE QUALITAT !!!!!
NO A LA PRIVATITZACIÓ !!!!!

Com podem oposar-nos a la privatització?

Només a través de la nostra participació i implicació en la lluita contra la EPE, podrem aconseguir fer la pressió suficient perquè l'Ajuntament reconsideri la postura que pensa adoptar.

Què podem fer?

D'entrada estaria bé que fessim arribar el manifest «**DEFENSEM EL VERD PÚBLIC**» a l'Associació de Veïns del teu barri, a l'APA del col·legi dels teus fills, a l'associació que pertanyi, etc..., perquè es adhereixin.

Col·locar els cartells en contra de la privatització al voltant del teu centre de treball, de la zona on siguis, en el bar que esmorzis, etc..

Repartir la fulla informativa per als ciutadans/es en els parcs, on vivim, etc..

Assistint a les Assemblees de Treballadors/as

PARTICIPANT en totes aquelles accions que es convoquin fora de l'horari de treball. Etc.....

Tot el material necessari per a participar el podeu aconseguir en els locals del:

Comitè d'Empresa de Parcs i Jardins de Barcelona Institut Municipal, Via Favència núm. 41-47 O8042 BCN Tel. 93.291.47.90 Fax. 93.291.47.89

e-mail comiteparcsbcn@eresmas.com

Comisión de Seguimiento 21/10/04

Vacaciones Navidad 04.

1º Turno días 28, 29, 30, y 31.

2º Turno días 3, 4, 5, 7.

El día 27 se podrá optar por coger un día de libre disposición. Para quien no tenga ya ninguno, se podrá optar también por un día de libre disposición del 2005.

Plantilla

Se le pregunta a la empresa que si tiene prevista alguna contratación de plantilla para el año 2005, y la dirección responde diciendo que es un tema de Consell d'Administració y que desconocen su realidad presupuestaría. ¿Acaso no saben que es función del Instituto hacer propuestas concretas en función de las necesidades y presupuestarlas ante el Consell d'Administració?

Campaña de Poda.

Se inicia el 1 de noviembre y se finaliza el 31 de marzo del 2005. Se tiene previsto podar 39.000 árboles. Las palmeras se podarán cada dos años. Así mismo se prevee plantar 4.200 árboles.

Personal: no se ampliarán el número de nuestras brigadas (11), no se contratará personal eventual de refuerzo. Se contratará una empresa externa para realizar una parte de la poda de este año.

Bolsa de vacaciones de Septiembre

El pasado mes de octubre el juzgado de lo social nº3 de Barcelona sentenció a favor de dos afiliados de la CGT de Parcs i Jardins y ha condenado al Institut a abonar la bolsa de vacaciones que le pertenecía a estos compañeros.

En la última Comisión de Seguimiento la dirección del Institut nos dicen que sólo pagará a los compañeros denunciados y no al resto de plantilla que tiene una situación idéntica y no se les ha pagado la parte que les corresponde de la bolsa de verano.

El personal afectado que se ponga en contacto con la Sección Sindical

Procedimiento de trabajo sobre los trabajos de poda

Sobre la poda, se ha firmado en el Comité de Seguridad y Salud un acuerdo respecto al Procedimiento de Trabajo que va a regular el cómo y el cuándo utilizar cada modalidad de poda en altura y los métodos a utilizar prioritariamente dependiendo del trabajo a realizar. Hace también algunas referencias generales también sobre seguridad.

La Sección Sindical de CGT mediante su delegado de prevención no quiso dar validez y no firmó ese documento por encontrar alguna incongruencia importante dentro del redactado, aún y celebrando que se redactase de una vez un documento de este tipo.

La controversia vino dada cuando se nos presenta un borrador del documento en el que se planteaba, referente a las plataformas, que se podía trabajar en árboles 6 metros más altos que la plataforma en posición completamente erecta. En un punto anterior este mismo manual nos dice:

« f) Sempre que sigui possible, l'operari es situarà per sobre de la branca a podar, amb la finalitat de:

- reduir l'esforç, doncs els moviments que es realitzen per sota del nivell de l'espatlla/cap son menys costosos.

- evitar que la branca pugui lesionar al treballador durant la seva caiguda.»

Nosotros pensamos que este procedimiento de trabajo solo pretende dar mayor abanico de trabajo a las plataformas Podathor dado que estas son demasiado bajitas para las necesidades de poda del arbolado viario de Barcelona.

Finalmente fue firmado un acuerdo con 4 metros por encima de la altura máxima de la plataforma en su posición más vertical, lo cual seguimos considerando del todo inadecuado.

Acuerdo de vestuario

El atuendo de los trabajadores de Parcs i Jardins va a cambiar. A partir del próximo verano se nos integra el tejido de alta visibilidad y las bandas reflectantes en la parte superior del vestuario (polo de verano, camisa de invierno, y chaqueta). Esta es una política general que hace ya tiempo que se va tomando en otras empresas del nuestro entorno, que todo el personal que trabaje al aire libre debe seguir.

Este cambio no viene dado por las conclusiones de una evaluación de riesgos (inexistente) donde diga que es necesario este tipo de vestuario para evitar accidentes con el tráfico rodado, sino por un interés de imagen del propio ayuntamiento y de visualización del personal municipal.

La dirección de la empresa a todo esto nos dice que el jersey sin mangas ha de desaparecer porque no se le puede integrar la alta visibilidad, y se propone a cambio dos camisetas interiores para el invierno. El jersey es una prenda de abrigo, y las camisetas ya las llevábamos de todas maneras (de casa), con lo cual se pierde una prenda de abrigo, y se gana unas camisetas. No se sustituye la pérdida de la prenda de abrigo por otra prenda de abrigo (polo de manga larga, sudadera, u otros), sino que se pierde y ya está.

Desde CGT estamos en contra de la pérdida de esta prenda de abrigo y por la utilización de medidas de seguridad donde diga la ley y el sentido común, y no de manera generalizada sin estudiar previamente las verdaderas necesidades del trabajador y estamos en contra de priorizar otros motivos que no siempre reflejan la preocupación por la seguridad.

Ecoparc

Tras los muchos problemas habidos en el actual Ecoparc y ante la falta de voluntad de su dirección de solventar los problemas hayados, Parcs i Jardins decide sacar a concurso el servicio de tratamiento del residuo vegetal. En las nuevas pliegos técnicas del concurso se premia con puntos el hecho de descargar en el exterior, el de limpiar los bajos con desinfectante, el de analizar periódicamente algunos contaminantes peligrosos, que antes no se analizaban, o no con la periodicidad requerida.

No son estos puntos de las pliegos condiciones necesarias para participar en el concurso, sino solo opciones que se intentan favorecer, sin ser estas obligaciones para poder participar en el concurso.

Evacuación de emergencia en la Rosaleda

Esta era una evacuación que en principio no debería haber causado ningún problema, y pese a la preparación del personal y al aviso previo del simulacro (¿?) hubo carencias graves. Esperamos que estas evacuaciones se hagan extensibles al resto de centros de trabajo y prioritariamente a los centros grandes, que por otro lado son los que presentan mayores complicaciones.

CGT

No a la Constitució Europea, Si als Drets Socials

La CGT, enfront d'una **Constitució Europea del Capital**, aposta per una Carta de Drets Socials de les persones, universal, vinculant, i igualitària, en la qual el reconeixement, l'accés i l'exercici dels drets estiguin tant social com institucionalment garantits.

Una Carta de Drets Socials que sigui el resultat d'un procés de democràcia participativa i d'autogestió orientat a la satisfacció progressiva de les necessitats humanes i de la sostenibilitat de la vida.

Una Carta de Drets Socials que es constitueixi en dret fonamental per a la llibertat plena de les persones.

Una Carta de Drets Socials en la qual tot dret reconegut ha de ser defensat i salvaguardar enfront del capitalisme del mercat globalitzat, enfront de la prioritat de la competitivitat, enfront de la recerca exclusiva de la productivitat, enfront del criteri de la màxima rendibilitat, enfront de la contínua deslocalització i segregació de les activitats productives, enfront dels expedients de regulació d'ocupació, enfront de la privatització dels serveis socials, enfront de la creixent i constant precarització de la vida humana.

La **Constitució Europea**, no obstant això, assumeix com "natural" que la societat segueixi estant subordinada a l'economia, negant d'aquesta forma que el model econòmic és una decisió política i impedit que les persones i els pobles opinin i decideixin sobre aquest model. Identifica democràcia i capitalisme, és a dir, a les persones i als pobles només se'ns deixa el paper d'expressar, i exercir amb el nostre vot, la lliure "elecció" de consumidors en la sempre injusta llibertat de mercat.

Com fita en el procés de construcció europea, la Constitució consagra un model social devaluat:

-No existeix un reconeixement clar dels serveis públics essencials i realitza un reconeixement a la baixa dels drets socials reconeguts en cada Estat membre.

-Els pobles, els seus ciutadans i ciutadanes, no han tingut la capacitat ni jurídica, ni política, de fer escoltar les seves propostes sobre una Constitució que regularà les relacions entre els pobles (els Estats) de la Unió i les relacions entre la Unió i la resta del món.

-El "comerç lliure" és la raó última d'aquesta Constitució, un comerç que és i es realitza sempre entre els rics. La biodiversitat, la no sobreexplotació dels recursos i els ecosistemes, la diversitat cultural, la identitat dels altres pobles, els drets humans... són convertits en objecte de comerç i acumulació, al servei de l'interès privat. En contrapartida, la legislació europea construeix murs legals i policials que atorguen un tracte indigne als immigrants dels països pobres, i impedeix el dret a la lliure circulació de les persones.

-La Unió Europea utilitza la PAC (Política Agrària Comú) com instrument de la globalització per a la liberalització del comerç, en contra de la sobirania alimentària dels pobles, potenciant mesures de caràcter proteccionista que bloquegen l'accés dels productes dels països pobres al mercat europeu.

-La dependència del bloc hegemònic imperialista, EEUU, és evident en el capítol de seguretat i defensa. Els estats membres queden obligats a millorar progressivament les seves capacitats militars, és a dir invertir milions d'euros en capacitat de destrucció amb la consegüent eliminació de partides socials, així com es legitima l'eix euroatlàntic de l'OTAN.

Per tot això la CGT, enfront de la Constitució Europea del mercat, enfront del poder "invisible" de les multinacionals, de les transnacionals i del capital financer, sosté la necessitat urgent que la ciutadania europea aixequi la seva veu en pro d'una Carta de Drets Socials, que dignifiqui la vida humana, que promogui socialment la responsabilitat d'atendre a qui necessita atenció (per edat, discapacitat, malaltia), que assumeixi que només sobre la base de la igualtat i unes relacions justes es pot sostenir i aprofundir en la llibertat de les persones i dels pobles.

Confederació General del Treball

Violència contra les dones

El Consell de les Dones del Districte d'Horta-Guinardó vol condemnar la violència contra les dones, en totes les seves formes, i fer pública aquesta denúncia enfront l'onada d'assassinats de dones.

Convençudes que tant sols són la punta d'un iceberg que mostra la quantitat de dones que viuen sotmeses en situacions de violència de gènere, volem denunciar un fenomen que se sustenta en la voluntat de submissió i de poder vers les dones.

Per aquest motiu volem convidar a tots els ciutadans i ciutadanes, associacions i comerciants, a expressar el rebuig contra la violència vers les dones, per mitjà de la col·locació d'un llençol blanc amb un llaç lila, en els balcons o finestres de les vostres llars, i a portar un llaç lila a la solapa. I instem a les administracions públiques a adoptar aquesta iniciativa, cada cop que hi hagi un nou assassinat per violència de gènere.

Creiem que només amb un canvi de percepció i d'un compromís per part de tots i totes podrem aturar aquest fenomen, que vulnera els drets fonamentals de les dones: el dret a la pròpia vida, i a viure amb llibertat i igualtat.

El Consell de Dones del
Districte d'Horta -Guinardó

He pres una decisió

He pres una decisió. Fa dies que li donava voltes, pensant els «pros i contres». Tot va començar en una xerrada amb uns amics i amigues, davant d'unes cerveses i tapes. Parlàvem de lo desagradable que són els conflictes entre les persones, però com deia el meu amic, «la vida ja és tot un gran conflicte i enfrontar-se a ells, és el pa de cada dia». La conversa va acabar a la platja, aprofitant que tenim un mes d'octubre estiuenc. Però per la nit, el meu pensament va lligar aquella conversa amb el meu món del treball.

En un dels molts treballs «precaris» que he fet, vaig descobrir que m'agradava la jardineria i que Parcs i Jardins de Barcelona, podia ser una bona alternativa professional. Vaig preparar-me i vaig entrar. Com a totes les empreses, també tenim conflictes, de tot tipus. Uns poden ser personals i altres ens afecten a tots. Jo pensava que com a treballadors teníem uns mateixos interessos, però he descobert que molts companys no pensen igual, poden dir-ho, però no ho practiquen. També pensava que en una empresa dirigida per gent d'esquerres, la participació com a treballadors es tindria en compte, però novament he comprovat que una cosa és parlar i una altre fer-ho, i això se li diu hipocresia.

Gràcies a la feina a Parcs i Jardins, a més de ser un professional, he après a que és molt important associar-se entre els companys. Un sol, no pot arreglar els problemes que ens afecten, no és pot tenir tota la informació i estar a tots els llocs on es decideixen les solucions. Els conflictes a les empreses es poden resoldre de maneres diferents, per això penso que és molt important formar part d'una associació.

Però, quina associació? Quin sindicat? Vull formar part d'una associació, on la meva persona valgui lo mateix que els altres. Que jo decideixi voluntàriament el meu grau de compromís, (interès, temps, capacitats). Una associació que fomenti l'esperit de participació i col·laboració, amb una gestió de l'associació feta per nosaltres (aprenem l'autogestió), sense menyspreus, imposicions ni autoritarismes. Una associació que desenvolupi la intel·ligència, el suport mutu, i el coratge de cadascú de nosaltres, per millorar sense hipocresies, la nostre empresa i la societat que ens envolta. Les millors lleis no són res per si soles, necessiten de les persones que les fan realitat, de nosaltres. Per tot això he pres la decisió, fa uns dies, d'afiliar-me a la secció sindical de la CGT de Parcs i Jardins de Barcelona.

Anulación sentencias franquistas ¡YA!

LLAMAMIENTO

El Constitucional y la anulación de las sentencias franquistas

Por primera vez en 25 años de democracia una decisión de justicia es favorable a las víctimas de la represión franquista:

El 13 de junio de 2004, el Tribunal Constitucional ha decidido -por cuatro votos a dos- amparar a las familias de los anarquistas Francisco Granado y Joaquín Delgado contra la resolución de la Sala de lo Militar del Tribunal Supremo que el 3 de marzo de 1999 denegó la revisión del Consejo de Guerra Sumarísimo que condenó a muerte a sus familiares el 13 de agosto de 1963

Esta histórica decisión obliga al Tribunal Supremo a reexaminar el Recurso de Revisión, presentado el 3 de febrero de 1998 por la viuda de Granado y el hermano de Delgado, tomando en consideración testimonios que ese Tribunal desestimó en 1999. Testimonios que el Tribunal Constitucional considera «pruebas claramente pertinentes por su relación con los hechos», por lo que «no puede entenderse razonable su denegación».

Efectivamente, por «la sistemática denegación» de las pruebas propuestas por los recurrentes, el Tribunal Constitucional ha considerado que el Tribunal Supremo vulneró el derecho a «utilizar los medios de prueba pertinentes para su defensa». Es decir, la sentencia del Constitucional ampara a los recurrentes, anula la resolución del Supremo y retrotrae las actuaciones al momento anterior a aquel en que la Sala Militar debió resolver sobre las pruebas pedidas, entre ellas los testimonios de Octavio Alberola, Luis Andrés Edo y Vicente Martí. Tres testigos claves de los acontecimientos de 1963 que confirman las declaraciones de Antonio Martín y de Sergio Hernández reconociendo —ante notario y en un documental emitido en 1996 por ARTE y TVE— ser los verdaderos autores de las acciones por las cuales Granado y Delgado fueron detenidos, juzgados y ejecutados.

Los magistrados de la Sala Militar del Tribunal Supremo, acatando la decisión del Constitucional, deberán pues proseguir las actuaciones para establecer si las declaraciones de Antonio Martín y Sergio Hernández son creíbles y, si lo son, acordar la revisión del juicio de 1963.

Una revisión que sería histórica por ser la primera en que los actos del poder anteriores a la entrada en vigor de la actual Constitución, la «Constitución de la Democracia», serían cuestionados jurídicamente. Es evidente pues que la revisión sería acordada por razones jurídicas y no por razones políticas: el rechazo de la dictadura y la condena de la legalidad impuesta por el franquismo.

No obstante, y aunque el Constitucional no haya tomado en consideración estas últimas razones, es incuestionable que su decisión marca por primera vez una ruptura con la «doctrina» continuista defendida por los magistrados de la Sala Militar del Supremo y por lo menos los dos del Constitucional que votaron en contra. Una «doctrina» que presupone que «la Constitución no tiene efectos retroactivos y no es aplicable a los actos del poder anteriores a su entrada en vigor», como lo afirman estos dos últimos magistrados en su voto particular. Ahora bien, la ruptura con esta «doctrina» no significa que en los demás casos de revisiones solicitadas o que puedan serlo en el futuro (el de Julián Grimau, el del Presidente Lluís Companys, el de Joan Peiró o los de Salvador Puig Antich y de miles de fusilados al comenzar o terminar la guerra civil) el Tribunal Constitucional anule las resoluciones del Supremo denegando los recursos de revisión, puesto que el argumento jurídico (el «hecho nuevo») del caso Granado-Delgado no existe para la mayoría de los otros casos. Es decir, que la rehabilitación jurídica de la mayoría de las víctimas de la represión franquista no será posible si no hay una decisión institucional anulando las sentencias pronunciadas por los tribunales represivos del franquismo, dado que la Ley de Amnistía de 1977 sólo suspendió el cumplimiento de las sentencias. Así pues, si de verdad se quiere rehabilitar a las víctimas de la represión franquista es evidente que la Resolución del 20 de noviembre de 2002 del Congreso de los Diputados no es suficiente y que, además de su rehabilitación moral, es necesaria su rehabilitación jurídica. Y ésta sólo es posible por una decisión política que ponga fin a la vergonzosa situación en la que se encuentran las víctimas de la represión franquista. De ahí que haya que exigir a los diputad@s de la nueva legislatura que procedan a aprobar -como lo ha hecho el 18 de junio de 2004 el Parlamento catalán- una proposición para que el Gobierno del Estado tome las medidas adecuadas para decretar «la nulidad de todos los juicios y sentencias dictadas durante el franquismo».

Ayúdanos a conseguirlo

«Grupo pro revisión del proceso Granado-Delgado

Sea un Arroba de Mundo: LEA

Literatura

David Serrano fa un retrat de la figura de Francesc Comellas, testimoni en judicis contra les SS. El professor sabadellenc David Serrano, doctor en Filologia i director de la prestigiosa revista Quadern , ha fet un pas més en la recuperació de la memòria històrica. Españoles en los campos nazis. Hablan los supervivientes (editorial Littera) és el seu nou treball d'investigació, un estudi que aporta dades inèdites sobre els 15.000 espanyols que van anar a parar a camps de concentració. D'aquestes persones, només en van sobreviure 2.200, i entre aquests hi havia l'anarquista castellarenc Francesc Comellas, que va ser un dels testimonis clau en judicis contra càrrecs de les SS.

MARIA PALAU Sabadell (10/12/2003 El Punt)

Serrano vol que els diners de les vendes del seu nou treball de recerca es destinin a futures investigacions sobre els catalans als camps nazis. Per a aquesta causa, ha aconseguit que l'escriptor i periodista Eduardo Haro Tecglen li hagi prologat el llibre. En concret, Serrano preveu estudiar la figura de la sabadellenca Josefa Ramos, que va liderar diversos sabotatges al camp de Ravensbrück, com ara posar neu als obusos. Ramos va morir a l'exili a França, on l'any que ve li faran un seguit d'homenatges.

A Españoles en los campos nazis. Hablan los supervivientes, Serrano detalla tots els camps de concentració on hi va haver espanyols, i para una atenció especial en Mauthausen: «Mauthausen és per als espanyols el que Auschwitz és per als jueus.»

En total, es parla de 15.000 espanyols en camps nazis, i només 2.200 supervivents. Un d'ells va ser l'anarquista castellarenc Francesc Comellas. Serrano descobreix en el seu llibre que Comellas va fer de testimoni en judicis contra càrrecs de les SS, als anys 50 a Viena. Aquest castellarenc va declarar, per exemple, contra Simonhloner, «l'SS més bèstia de Mauthausen», que va ser condemnat.

Serrano lamenta que Comellas sigui un personatge desconegut a l'Estat, segurament pel fet de ser anarquista. Aquest català, que va morir el 2002, es va quedar a viure a Àustria i va fer de guia de nens a Mauthausen durant cinquanta anys. A Àustria sí que li van reconèixer la seva tasca i va assessorar el Ministeri de Cultura per a Afers de la Memòria durant quaranta anys.

Una altra de les aportacions inèdites que fa Serrano és el funcionament del Kommando César, l'únic que va dirigir un espanyol. Curiosament, va ser el que menys mortaldat va patir: en quatre anys, dotze persones. En aquest «microcamp de concentració» hi havia republicans, nacionalistes, comunistes, anarquistes, socialistes i catòlics, «i es van entendre».

Mi querida doctora Love:

Sigo con mucha afición su sección, y me he decidido a escribirla y contarle mis problemas. Me llamo Rosmarinus Officinalis (me gustaría permanecer en el anonimato).

He decidido recurrir a sus siempre acertados consejos puesto que ya se acercan las vacaciones de verano y no se que hacer. Hawai - Bombai son dos paraísos que a veces yo me monto en mi piso, pero este año me gustaría hacer algo diferente. Y puesto que usted es una mujer de mundo, he pensado que me podría aconsejar. Por cierto, a Murcia no me envíe porque iré con mi prima Isabelis Officinalis. Le agradezco efusiva y anticipadamente el estudio minucioso que a buen seguro hará de mi caso.

Se despi de una admiradora, si empre a sus pies, **Anónimo.**

Querida Rosmarinus:

Para empezar me gustaría recomendarte el mes de septiembre, entero o la mitad, a tu gusto, es más grato que te paguen un dinerillo extra.

Si a estas alturas no has hecho las vacaciones te aconsejaría cojer un avión y perderte por cualquier sitio a más de 2000 kilómetros de distancia, perder de vista tu rutina diaria, y olvidarte de todo. Una buena opción es irte al norte, por ejemplo a Islandia. Los días son cada vez más cortos y la noche se adueña de nuestras almas.

De paso te puedes apuntar a un curso de cocina tradicional del lugar y a la vuelta nos podrás deleitar con unas demostraciones culinarias. Ya quedaremos.

Dr. Fumat (sustituyendo a Dra. Love por vacaciones)

Atención: hemos recibido aviso de que en nuestro Instituto hay varios sujetos faltos de amor. Ante esta situación, el comité de crisis de Dra. Love se reunió y recomienda lo siguiente:

Ante todo no asustarse, e intentad ser más tolerantes con estas personas. Y a estas personas solamente decirles que amen, que si se lo proponen aman, que aquí tienen todo nuestro apoyo. Estamos sobretodo para vosotros que sentís las carencias, escribidnos.